

לילה טוב שושנה

1.

רתם היא ילדה חמודה שבעוד חודשיים תהיה בת שש. לרתם יש הרבה צעצועים ומשחקים שהיא אוהבת לשחק בהם, אבל היא הכי אוהבת לשחק עם הבבות שלה. יש לה בחדר אסף של בבות שיושבות זו ליד זו על המדף, כלן יפות מאד. שערן ארוך ושופע, עיניהן גדולות ונוצצות, שמלותיהן מקסימות, מבד מבריק בכל הצבעים: אדם וכחל וסגל וכתם וורד, ונעליהן קטנות וחמודות.

כשרתם רוצה לשחק אתן, היא מורידה אותן בעדינות מהמדף, מושיבה אותן במעגל, ומדברת אתן, שרה להן ומספרת להן ספורים.

את כל הבבות היא קבלה במתנה, כי כל מי שמכיר את רתם, יודע שהיא אוהבת בבות יפות ושזאת המתנה שהיא הכי שמחה לקבל.

רק מסבתא רבקה היא לא קבלה אף פעם בבה.

2.

"סבתא, אני רוצה שתקני לי בבה", היא אמרה לסבתא רבקה, "למה אף פעם לא קנית לי בבה?"

"כשתהיי בת שש", אמרה סבתא, "תקבלי ממני בבה ליום הלדתך".

"איזה כייף, תודה סבתא!" היא חבקה אותה, "אבל סבתא, אני רוצה שזאת תהיה בבה ממש יפה".

"אל תדאגי, חמודה", חיכה סבתא, "הבבה שתקבלי ממני תהיה מאד מיוחדת. אף פעם לא ראית בבה כזאת".

"באמת?"

"כן, באמת!"

רתם קפצה בשמחה. "איזה כייף לי, איזה כייף איזה כייף!"